

oznanila

VODA

Del svojega zgodnjega otroštva sem preživel pri teti na Dolenjskem, nedaleč od reke Mire. Večkrat sem si v poletni vročini v njej omočil noge. »Omočim si noge. Kako pomirljiv je ta hlad – kakšna svežina – kakšna prerojenost. Tukaj vse celice znova napolni življenje ...« (Karol Wojtyła, Tri drame – Izžarevanje očetovstva, MD, 2011, str. 40). V poletni pripeki človek išče hlad in svežino vode v deroči reki, v gorskem studencu ali jezeru ... Podobno, kot sem sam občutil svežino rečne vode, občuti svežino vode Monika – oseba v drami Karola Wojtyły, sv. papeža Janeza Pavla II. A avtor namiguje tudi na zakramentalno razsežnost vode: otrok Monika jo doživlja kot krstno vodo. To se kaže še v nadaljevanju Monikinega samogovora: »O, ko se znova rojevam iz tega gozdnega potoka ...« V podkrepitev Monikinega doživljanja navedimo še Adamove besede: »Spustila sva se h gozdnemu potoku, da bi tebe počastila, voda, ki si na novo rodila človeka ... Hvalim te, hladna gozdna voda ...« (str. 40-41). Adam, nekakšen nadomestni oče sirote Monike, se raduje skupaj z njo, ker ji je lahko v oporo pri njenem doživljanju.

Karol Wojtyła je za moto svoje drame vzel svetopisemski vrstici in ju nekoliko priredil: »Trije so, ki pričujejo na nebu, / Oče, Beseda in Sveti, Duh, / in ti trije so eno. / In trije pričujejo na zemlji, / Duh in voda in kri, / in ti trije so zedinjeni (Prim. 1 Jn 5,7-8)«. »Tri pričevanja se stekajo v eno. Kri in **voda** se združujeta z Duhom, da skupaj pričujejo za poslanstvo Sina, ki daje življenje« (Sveto pismo, Družina, 2024, str. 2713).

Ko bomo v poletni vročini iskali priložnost za osvežitev bodisi v hladni studenčnici, bodisi v potoku ali reki, bodisi v jezeru ali v morju, pomislimo na dragocenost in tudi zakramentalno razsežnost vode ... Poživimo spomin na svoj krst kot »prerojenost« in začetek Božjega življenja v nas. In ne pozabimo na nenadomestljivost **čiste pitne vode**.

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

1. julij - ESTERA

Kralj Kserkses /Asuer/ je nekoč napravil gostijo za vse velikaše svojega prostranega kraljestva. Po sedmih dneh praznovanja je velel, naj pripeljejo kraljico Vasti, da bi velikašem pokazal njeno izredno lepoto. Muhasta kraljica pa ni hotela priti, zato jo je jezni kralj zavrgel. Izbrali so Estero, judovsko dekle, ki je bila brez staršev in je zanjo skrbel njen stric Mardohej. Stric ji je ukazal, naj nič ne govori o tem, da je judovskega rodu. Prav tedaj je hudobni dvomik Aman, ki je smrtno sovražil Mardoheja, naklepal uničenje vseh Judov v kraljestvu. Ko je bila Estera izbrana za kraljico, ji je Mardohej naročil, naj pri kralju posreduje za svoje rojake: »Kdo ve,« ji je dejal, »ali nisi prav za ta čas prišla do kraljevskega dostojanstva, da bi rešila svoje rojake?« Estera je Mardoheja prosila, naj vsi Judje zanjo molijo in se postijo, da bo njena beseda našla pot do kraljevega srca. Ti so storili, kar je prosila, in po njenem posredovanju so bili Judje v perzijskem kraljestvu rešeni, njihovi sovražniki, ki jih je posebej ljubil Aman, pa so bili uničeni.

POBOŽNOST VRTNIC

Po Marijinem mesecu maju in pobožnosti šmarnic so v juniju v ospredju vrtnice. Maja cvetijo in duhtijo šmarnice, meseca junija, ki se imenuje »rožnik«, pa cvetijo vrtnice. Zato so tudi pobožnost v čast Jezusovemu Srcu poimenovali po vrtnicah. V ospredju te pobožnosti je Jezusovo Srce. Mesec junij je posvečen presvetemu Jezusovemu Srcu (letos je praznik Srca Jezusovega 12. 6., naslednji dan je Marijino Brezmadežno Srce). Včasih so imeli skoraj v vsaki krščanski družini ob »bogokovem kotu«, se pravi ob križu, podobi Jezusovega in Marijinega Srca. Vsak prvi petek v mesecu je posvečen Jezusovemu Srcu in nato sobota Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Ob tem obnavljamo svojo posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu s prošnjo: »Jezus, krotki in iz srca ponižni, upodobi naše srce po svojem Srcu.«

Letošnje vrtnice z naslovom Sveto obličje je napisal dr. Anton Štrukelj. Kristusovo sveto obličje je spodbuda in opora naši veri, upanju in ljubezni. Hkrati nas vodi do Očeta, do njegovega nevidnega svetega obličja. Zelo uspešna je pot k Očetu, če se sklicujemo na Kristusovo krvavo obličje, saj je On edini srednik k Očetu in naš odrešenik. Če Očetu kažemo to obličje, bo našo molitev gotovo uslišal. Sklicevanje na Jezusovo sveto obličje je tudi pot do človeka, do njegovega srca in njegove rasti v svetosti. Z letošnjimi vrtnicami nam je dr. Anton Štrukelj bogato pogrnil mizo branja in poslušanja vrtnic, prepleteno s številnimi svetopisemskimi mislimi. To je duhovna hrana, ne samo za letošnji mesec junij, ampak za vselej, kadar želimo zreti v Jezusovo sveto obličje. Naj nam ne bo škoda časa za to. Vrtnice bomo v juniju brali tudi v Polju.

SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI, 4. junij

Prvotni in najslovesnejši praznik presvetega Rešnjega telesa je pravzaprav veliki četrtek, dan postavitve najsvetejšega zakramenta, imenovan tudi »rojstni dan keliha«. Toda spomin na Kristusovo trpljenje in neposredna bližina velikega petka nam ne dovoljujeta, da bi se tedaj z vso dušo prepustili veselemu, bleščečemu praznovanju in kar najbolj radostnim izrazom hvaležnosti za Kristusov največji dar svoji Cerkvi, tisti dar, o katerem celo tako trezni učenjak sv. Tomaž Akvinski razvneto vzklika: »O dragocena in občudovanja vredna gostija, zveličavna, vse sladkosti polna! Kaj more od te gostije biti bolj dragoce-no? V njej se nam kakor nekaj v jed ne daje meso telet in

kozličev, temveč Kristus, pravi Bog. Kaj je bolj čudovito kakor ta zakrament? Saj se v njem kruh in vino bistveno spremenita v Kristusovo telo in kri in zato ima podoba kruha in vina v sebi Kristusa, Boga in človeka...»

Kar se je na veliki četrtek, ko je misel na Gospodovo trpljenje tako živa, zdelo neprimerno, to hoče Cerkev nadomestiti na četrtek po končanem velikonočnem petdeseterodnevju. Tedaj, na praznik presvetega Rešnjega telesa, skuša odpreti vse registre veselja in hvaležnosti za največji zakrament, ki »obsega ves duhovni zaklad Cerkve, Kristusa samega, naše velikonočno jagnje in živi kruh, ki s svojim mesom, po Svetem Duhu oživiljenim in oživljajočim, daje ljudem življenje«

Maša na praznik bo ob 9.00 in ob 19.00. Po večerni maši bo telovska procesija. Prva dva oltarja bosta pri mozaiku na severni in na južni strani cerkve, nato nas bo pot vodila čez Zaloško cesto po Vevški cesti do vevške kapelice, kjer bo tretji oltar. Procesija bo nato krenila skozi Sige do kapelice v Slapah, kjer bo četrti oltar. Nazaj bo procesija krenila skozi Slape po Vevški cesti v cerkev. V cerkvi bo še sklepni blagoslov. Otroci boste po poti potresali cvetje, ki ga v košarici prinesite s seboj. Pokažimo živo in dejavno vero v skrivnostno navzočnost Jezusa v sv. Rešnjem telesu z množičnim obiskom telovske procesije.

SVETA PETER IN PAVEL, 29. junij

Peter je bil rojen v ribiški vasi Betsajda na severovzhodni obali Genezareškega jezera. Oče Jona mu je dal ime Simon. Iz Betsajde se je priženil v Kafarnaum na nasprotni strani jezera. Tam je opravljal ribiški poklic skupaj s svojim bratom Andrejem. Prav on ga je privedel k Jezusu, ki mu je dejal: »Ti si Simon, Jonov sin, imenoval se boš Kefa.« Ta aramejska beseda pomeni 'skala', po latinsko 'petra', odtod Peter. Peter je bil vihravega značaja in Jezus ga je posebej vzgajal. Po milosti nadnaravne vere je izpovedal: »Ti si Kristus, sin živega Boga«. Nato je slišal odgovor: »Ti si Peter (Skala) in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev ... Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva.« S temi besedami ga je Jezus postavil za svojega namestnika na zemlji. Zaradi 'ključev', o katerih govori Jezus, apostola Petra upodablja s ključi v rokah in mu pravijo 'nebeški ključar'. Ob Jezusovem trpljenju se je slabo izkazal. Trojno zatajitev pa je popravil s trojno izpovedjo ljubezni po Gospodovem vstajenju. Po Jezusovem vnebohodu Peter nastopa kot voditelj apostolov in mlade Cerkve. Nekaj časa je bil škof v mestu Antiohiji, okoli leta 42 pa je odšel v Rim. Od tam je vernikom v Mali Aziji poslal dve pismi.

knjiga meseca

Elisabeth Lukas VSE SE UGLASI IN IZPOLNI

Logoterapija v poznejšem življenjskem obdobju

Če ne prej, se v starosti oziramo na življenje, ki je za nami, in delamo obračun. Kje je vonj zrelega klasja? Kje je ostala žetev? Človek je nagnjen k temu, da pri minulih stvareh vidi le, da jih ni več; ne vidi pa, v katerem skednju so spravljene. Elisabeth Lukas, najbolj znana učenka Viktorja E. Frankla, nam nazorno in prepričljivo razkriva različne možnosti, kako lahko v svojem – tudi že preteklem – življenju odkrijemo smisel. Vabi nas k ustvarjalnemu odnosu do lastne zgodovine in ob slikovitih primerih in prispodobah pokaže, kako pomembno je, da se znamo spravljeno ozreti nazaj ter se veseliti osebne življenjske bére.

Oznanjevanje je zapečatil z mučeništvom leta 67: med Neronovim preganjanjem je bil križan z glavo navzdol. Na kraju njegovega mučeništva je dal cesar Konstantin leta 350 postaviti veliko baziliko. Sedanja, ki je znana po vsem svetu, je bila zgrajena v letih 1506–1526. Pod njenim glavnim oltarjem je grob apostola, čigar nasledniki so papeži rimski škofje.

Apostol narodov Pavel se je rodil okoli leta 10 po Kristusu v Tarzu, glavnem mestu rimske province Kilikije na jugovzhodnem delu Male Azije. Po rodu je bil Jud, po očetu pa je podedoval rimsko državljanstvo. Po pravilu, da se mora vsak učenec judovske postave naučiti še kakšne praktične obrti, se je mladi Savel, kakor mu je bilo ime, naučil izdelovati šotore, tako da se je kasneje kot oznanjevalec evangelija preživljal z delom lastnih rok. Pri dvajsetih letih je prišel v tempeljsko šolo v Jeruzalem. Gorel je za Mojzesovo postavo in zato je preganjal Jezusove učence, ki je niso izpolnjevali. Pred Damaskom ga je Jezus poklical za svojega apostola. Iz preganjalca Savla se je spremenil v navdušenega oznanjevalca evangelija. O njegovem delovanju poroča evangelist Luka v svetopisemski knjigi Apostolska dela, zgodovini prve Cerkve.

Pavel je obhodil velik del rimske države. Povsod je ustanavljal cerkvene občine in jih pozneje spodbujal s pismi. Ohranjenih je 14 Pavlovih pisem, ki so po vsebini in obsegu za štirimi evangeliji najpomembnejši del Svetega pisma nove zaveze. Umrl je mučeniške smrti v Rimu za časa cesarja Nerona, najbrž leta 67 hkrati z apostolom Petrom. Kot rimski državljan je bil obglavljen. Apostola Pavla upodabljajo z brado (filozof), s knjigo (pisatelj) in z mečem (božja beseda pa tudi orodje njegovega mučeništva). Največkrat je njegov kip na oltarjih skupaj s kipom sv. Petra.

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA) SPREMLJANJE, RAZLIKOVANJE IN VKLJUČEVANJE KRHKOSTI

Sinodalni očetje so potrdili, da je Cerkev prepričana, da vsak prelom zakonske vezi »nasprotuje Božji volji«, da pa vendar »ve tudi za slabotnost mnogih svojih otrok«. Razsvetljena po zgledu Jezusa Kristusa »se Cerkev ljubeče obrača k tistim, ki se na nepopoln način udeležujejo njenega življenja, saj priznava, da Božja milost deluje tudi v njihovem življenju. Spodbuja jih, naj delajo dobro, naj ljubeče skrbijo drug za drugega, naj bodo v službi občestva, v katerem živijo in delajo.« Povrhu je ta dimenzija še poudarjena v kontekstu jubilejnega leta, posvečenega usmiljenju. Ceprav stalno postavlja pred oči popolnost in vabi k vedno polnejšemu odgovoru Bogu, »mora Cerkev pozorno in skrbno spremljati svoje najslabotnejše otroke, ki trpijo zaradi ranjene in izgubljene ljubezni, in jim vlivati zaupanje in upanje – kakor luč svetilnika v pristanišču ali luč bakle, ki jo prinesemo ljudem, da bi razsvetljevala tiste, ki so izgubili smer ali so sredi viharja«. Ne pozabimo, da je naloga Cerkve pogosto podobna nalogi vojne bolnice.

Krščanski zakon, odsvit zedinjenja Kristusa in njegove Cerkve, je v polnosti uresničen v zedinjenju moža in žene, ki se v izključni ljubezni in svobodni zvestobi podarita drug drugemu, drug drugemu pripadata do smrti, se odpirata za posredovanje življenja in ju posvečuje zakrament. Ta zakrament jima podari milost, da gradita domačo Cerkev in sta kvas novega življenja za družbo. Druge oblike zedinjenja korenito nasprotujejo temu

idealu, vendar nekatere le delno in analogno. Sinodalni očetje so poudarili, da Cerkev ne pozablja ceniti konstruktivnih prvin v tistih primerih, ki še niso ali niso več v soglasju z njenim naukom o zakonu.

Zakon postopnosti v dušnem pastirstvu

Sinodalni očetje so prav tako razmišljali o posebnih primerih samó civilnega zakona ali – ob vsem ustreznem razlikovanju – zgolj skupnega življenja: »Ko neka zveza očitno doseže trajnost z javno vidno zvezo in jo zaznamuje globoka ljubezen, odgovornost do otrok, zmožnost za premagovanje preizkušenj, je to lahko razlog, da jo spremljamo na njeni poti k zakramentu zakona.« Z druge strani vzbuja skrb to, da danes mnogi mladi ljudje nimajo zaupanja v zakon in živijo skupaj, sklenitev zakona pa odlagajo za nedoločen čas, medtem ko drugi prekinejo sklenjeno zvezo in neposredno potem začnejo novo. Tisti, »ki so člani Cerkve, potrebujejo usmiljeno in spodbudno pastoralno pozornost«. Kajti pastirji so dolžni ne le pospeševati krščanski zakon, ampak so spodbujeni tudi »k pastoralnemu razločevanju življenjskih okoliščin mnogih ljudi, ki ne živijo več te resničnosti«. Treba je »stopiti v pastoralni pogovor s temi ljudmi, da bi v njihovem življenju prepoznali prvine, ki lahko vodijo k večji odprtosti do evangelija zakona v njegovi polnosti«. V pastoralnem razločevanju moramo »prepoznati tiste prvine, ki lahko pospešujejo evangelizacijo ter človeško in duhovno rast«.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št. 291-293)

Najpogosteje sta upodabljena kot rimska vojaka ali diakona z mučeniškimi simboli – palmovo vejo, mečem ali knjigo. Pogosto stojita skupaj, saj ju Cerkev že od nekdaj časti kot neločljiva prijatelja in pričevalca vere. Sveta Mohor in Fortunat sta zgodnjekrščanska mučenca, zavetnika Ogleja in zavetnika številnih slovenskih župnij, kmetov, vinogradnikov ter na Slovenskem knjigarjev, tiskarjev in založnikov.

Ime Mohor ima v slovenščini več oblik. Moške oblike so Mohor, Mohorin in Hermagor, ženske pa Mohorja, Mohorka ali Hermagora. Tudi ime Fortunat ima več različic: Fortunat, Fortun, Fortko, pri ženskah pa Fortunata ali Fortunka. Ime Mohor je nastalo iz latinskega imena Hermagoras, kar pomeni "govorim javno". Fortunat pa izhaja iz latinskega pridevnika fortunatus in pomeni srečen, blažen ali premožen. Imeni danes nista pogosti, vendar imata pomembno mesto v slovenski verski in kulturni dediščini.

Življenje in smrt mučencev sv. Mohorja in Fortunata je prepleteno s številnimi legendami, tako da ne moremo zanesljivo določiti ne časa ne kraja njunega mučeništva. Po stari legendi, ki je bila prvič objavljena v spisih langobardskega zgodovinarja Pavla Diakona

svetniki v cerkvi

SVETA MOHOR IN FORTUNAT

Podobi svetih Mohorja in Fortunata najdemo v cerkvi na desnem stranskem oltarju zgoraj.

(umrl je leta 799), naj bi oznanjal blagovest v Ogleju sam sveti Marko, ki naj bi tam napisal svoj evangelij, vodstvo škofije pa izročil Hermagorju-Mohorju, ki naj bi ga nato sam sveti Peter posvetil v škofa. Mohor naj bi skupaj z diakonom Fortunatom dal življenje za Kristusa pod cesarjem Neronom okoli leta 67. To izročilo se je po znameniti Zlati legendi razširilo po vseh pokrajinah krščanskega Zahoda. God škofa Mohorja in diakona Fortunata so v oglejski Cerkvi obhajali 12. julija, kot spominski dan prenosa njunih relikvij, in to je njun godovni dan še danes.

Zgodovinsko pa je bolj zanesljivo, kar je zabeleženo v spominu škofije Sirmium (današnja Sremska Mitrovica): mučeništvo naj bi po teh zapiskih prestala pod cesarjem Dioklecijanom leta 303 ali 304. Mohor naj bi bil nižji klerik škofa v Singidunu, današnjem Beogradu, in je leta 303 bežal pred preganjalci v Sirmium, kjer je pred poganskim sodiščem pogumno pričal za Kristusa, podobno kot diakon Fortunat.

V času preseljevanja narodov (najbrž med letoma 408 in 409) so kosti obeh mučencev v skrbi, da jih zavarujejo pred oskrunitvijo, prenesli v Oglej. Tako se je svetih Mohorja in Fortunata prijelo ime »oglejska mučenca«. Tam sta bila zelo češčena in sta postala zavetnika oglejskega patriarhata. Oglej je bil žarišče misijonskega delovanja med Slovenci južno od reke Drave. Od leta 1461 do 1961 – torej natančno petsto let – sta bila sveta Mohor in Fortunat prva zavetnika ljubljanske škofije, odtlej sta njena drugotna patrona, saj sta jima leta 1961, ob ponovnem povzdigu v nadškofijo, to vlogo kot slovanska apostola "prevzela" Ciril in Metod.

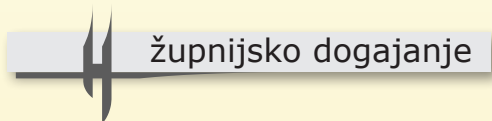
Za Slovence sta sveta Mohor in Fortunat posebej pomembna zato, ker sta bila med prvimi svetniki, ki so jih častili tudi na našem ozemlju. Mnoge cerkve po Sloveniji so posvečene prav

njima, zlasti na Koroškem in Gorenjskem, pa tudi največja cerkev v Sloveniji – cerkev sv. Mohorja in Fortunata v Gornjem Gradu. Po svetem Mohorju se imenuje tudi več hribov, vrhov in naselij (Šmohor idr.).

Njuno ime nosi tudi Mohorjeva družba, ki je veliko prispevala k razvoju slovenskega jezika, knjige in kulture. Sveta Mohor in Fortunat sta po izročilu širila evangelij — »knjigo vseh knjig« — in veljata za oznanjevalca krščanske vere iz Ogleja med Slovenci. Slomšek je zapisal: »Kar sta Čehoslovakom brata Ciril in Metod, to je nam Slovincem sveti Mohor. Bil je od samega svetega Petra v našem starodavnem Ogleju za škofa posvečen in iz Ogleja se je prisvetila Slovincem zveličavna luč svete krščanske vere ... Le v krščanstvu cveti in zori prava osrečilna omika; zato je prav in spodobno, da se društvo, ki nosi in širi med Slovenci pravo omiko, po tem apostolu prave omike tudi imenuje Društvo sv. Mohorja...«. Zato sta danes pri Slovencih povezana z založništvom, knjigami, širjenjem izobrazbe in kulture ter posredno tudi s knjigarjami.

Med ljudmi je znan tudi pregovor: »Če je na Mohorja lepo vreme, bo dobra letina.« To kaže, da sta bila povezana tudi z življenjem kmetov in naravo.

Sveti Mohor in Fortunat, prosita za nas, da bomo trdni v veri, pošteni v življenju in pripravljeni pomagati ljudem okoli sebe. Varujta naše družine in naš slovenski narod. Amen.

župnijsko dogajanje

ROMANJE NA MADŽARSKO

Med 24. in 26. aprilom smo se odpravili na tridnevno župnijsko romanje po Madžarski. Najprej smo obiskali najstarejši madžarski

samostan Pannonhalma, benediktinsko opatijo iz leta 996, imenovano tudi "madžarski Monte Cassino". Sprehodili smo se po veličastni baziliki s kripto, z zakladnico in s knjižnico, ki v štirih nadstropjih hrani okrog 400.000 dragocenih knjig.

Pod vodstvom lokalnega vodnika smo naslednji dan spoznavali zgodovino in zanimivosti dežele. Tri mesta, Pešta, Buda in Obuda, so se leta 1873 združila v Budimpešto, ki je danes glavno mesto Madžarske. Mesto, skozi katero teče Donava, ima osupljivo arhitekturo. Nekateri smo ga doživeli še z vožnjo s podzemno železnico in panoramsko ladjico po reki. Deležni smo bili čudovitih pogledov na osvetljene zgradbe, grajski hrib in številne mostove, ki povezujejo oba bregova.

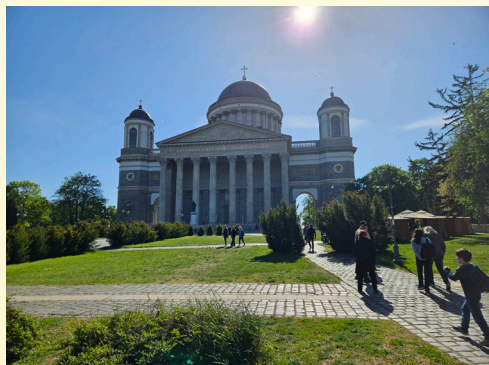
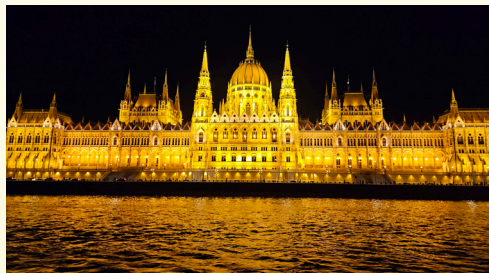
Največja cerkev v državi je tamkajšnja bazilika v kraju Esztergom, kjer je bil kronan prvi madžarski kralj, sveti Štefan. Spodbujal je širjenje krščanstva, ustanavljal cerkve in samostane, združil Ogrsko ter bil pravičen vladar. Stolni Beli grad, kakor imenujejo Székesfehérvár, je mirno mesto, ki je bilo v srednjem veku ključno za madžarsko državo, saj so tukaj kronali kar 37 kraljev.

Naš zadnji postanek je bil na polotoku Tihany, ki je razglašen za narodni park. Slikovito istoimensko mestece se dviga nad Blatnim jezerom. Vse je dišalo po sivki, saj sta gojenje sivke in prodaja najrazličnejših izdelkov glavni vir dohodka tega kraja. Nad jezerom kraljuje benediktinska opatija iz leta 1055, v kateri hranijo ustanovno listino, kjer so zapisane prve madžarske besede.

Romanje smo sklenili polni novega znanja o verski in kulturni dediščini naših sosedov.

Za izjemno slikovito in doživeto romanje se zahvaljujemo gospe Ditki ter duhovnima vodjema, g. Janezu in g. Jožefu.

Natalija Zupančič

SREČANJE VERE IN LUČI

V nedeljo, 17. maja, je imela skupina Vera in luč predzadnje srečanje pred počitnicami. Zaradi bližajoče se binškošne nedelje smo izbrali primerno temo o Svetem Duhu. Spoznavali smo, kako je Bog poslal apostolom Svetega Duha in kako nam ga pošilja danes. Kot eden od simbolov za to tretjo Božjo osebo se pogostokrat uporablja golobček, zato smo sestavili to ptico iz lesa in papirja, ponazorili šepet in vihar, s čimer nas Bog vabi k sebi, in jo dali na oltar. Po maši, ki je osrednji del našega srečanja, smo šli skupaj na sladoled, še malo poklepetali in zapeli našega angelčka kar na klopcah v parku. Morda smo s tem komu polepšali dan in ga spomnili, da nismo sami.

Marjeta Cerkvenik

MAŠA ZA GASILCE

5. velikonočno nedeljo, dan pred godom sv. Florijana, smo imeli zahvalno sv. mašo za gasilce iz Slap, ki so se zahvalili in priporočili svojemu zavtniku sv. Florijanu. Maši je sledilo še prijateljsko srečanje v župnijski avli. Gasilkam in gasilcem se zahvaljujem za vsakoletno varovanje pri velikonočni in telovski procesiji.

OGLED FILMA EKSODUS

Studio Sipoš nam je omogočil ogled filma Exodus 1945: Naša kri, z željo, da film doseže čim večji krog ljudi in spodbudi dialog o povojnem dogajanju na naših tleh. Film si je v kinematografih ogledalo več kot 32.000 gledalcev. Film smo si v župnijski dvorani v Polju ogledali v torek, 19. maja, ob 20.00. Film Eksodus: Naša kri prikazuje dogajanje tik pred koncem 2. svetovne vojne. Na začetku je prikazan položaj dveh doktorjev: zdravnika dr. Janeza Janeža in dr. Valentina Meršola. Dr. Janež poskuša rešiti življenje angleškega ranjenca, tako da mu med operacijo daruje lastno kri. Potem pa izve, da je na seznamu za likvidacijo, ker ni bil pripravljen prispevati denarja za Osvobodilno fronto. Oba doktorja se po komunističnem prevzemu oblasti pridružita nasprotnikom komunizma, ki se skupaj z domobranskimi ranjenci 7. maja 1945 na sanitetnem vlaku umikajo na avstrijsko Koroško k angleškim zaveznikom. Potniki izvedo, da so jeseniško železniško postajo že zasedli partizani, tako da umik ni več mogoč. Znajdejo se v brezizhodnem položaju. Sklenejo zapustiti vlak in se čez Ljubelj odpraviti v Avstrijo. Potem ko jim uspe doseči zaustavitev vlaka, se večina izkrca z vlaka, najhujši ranjenci pa ostanejo na vlaku. V hudi stiski se znajdejo tako posamezniki kot družine, ker morajo po sili razmer nekatere nesrečnike prepustiti na milost in nemilost novim oblastnikom ...

SREČANJE ZA STAREJŠE

V soboto, 23. maja, je bilo srečanje za starejše, ki ga vsako leto pripravlja župnijska Karitas. Sv. spovedi je ob 16.00 sledila slovesna sv. maša (binkoštna vigilijska). Med sv. mašo so nekateri starejši prejeli zakrament sv. bolniškega maziljenja. Po maši je bila še pogostitev na župnijskem dvorišču. Tokrat nam je bilo naklonjeno tudi vreme, tako da smo lahko uživali v poznopomladanskem popoldnevu: ob prigrizku, slastnem pecivu, soku in vinu. Stekel je živahen pogovor ob zvokih harmonike in kitare. Hvala sodelavkam Karitas, gospodinjam, ki so pripravile pecivo, in obema glasbenikom, ki sta z znanimi melodijami poživila srečanje.

PRVO SVETO OBHAJILO

6. velikonočno nedeljo, 10. maja, smo imeli duhovno obnovo za prvoobhajance in njihove starše. Obnovo je vodil kapucinski brat Luka Modic OFM Cap. Slovesnost prvega svetega obhajila je bila letos na binkoštno nedeljo, 24. maja, ob 10.00. Nekaj utrinkov s priprave in slovesnosti sledi v nadaljevanju.

ORGELSKI KONCERT

Na drugem koncertu Mednarodnega orgelskega cikla Ljubljana Polje, na binkoštno nedeljo, po večerni sveti maši, je s sporedom atraktivnih orgelskih skladb in improvizacij nastopil László Fassang (1973), rezidenčni organist v Palači umetnosti Műpa v Budimpešti in profesor improvizacija.

cije na pariškem konservatoriju, prvi tuji organist, ki zaseda to mesto. Velja za enega najbolj vsestranskih organistov svoje generacije. Svoje umetniško poslanstvo išče v ozaveščanju o bogastvu orgelske glasbe in prenašanju strasti do tega instrumenta in repertoarja. Razširja tradicionalne okvire in redno sodeluje z glasbeniki z različnih področij klasične glasbe, ljudske glasbe in džeza ter sodeluje z vizualnimi umetniki, plesalci, igralci, skladatelji in izdelovalci orgel. S svojim inovativnim pristopom, poglobljenim poznavanjem glasbenih slogov, z odlično tehniko in izjemnimi improvizacijskimi sposobnostmi si prizadeva na novo opredeliti podobo orgel. Po izvedenih delih Johanna Sebastiana Bacha, Zsigmonda Szathmárya, Wolfganga Amadeusa Mozarta in Césarja Francka, so sledile njegove nekajminutne orgelske improvizacije. Kot navdih za svoje umetniško ustvarjanje je izbral tri napise z barvnih oken naše cerkve. Koncert je zaključil z improvizacijo vsem dobro znane Marijine ljudske pesmi Veš, o Marija, ki so jo umetniku v kratkem pogovoru pred začetkom koncerta predlagali poslušalci. Njihovo navdušenje nad slišanim je jasno pokazal dolg in glasen aplavz ob sklepu lepo obiskanega koncerta. Naslednji koncert cikla bo 27. septembra 2026, ko nam bo domači organist Luka Posavec predstavil zadnje orgelske skladbe mojstra simfonične orgelske glasbe Césarja Francka. Lepo vabljeni!

DAN DRŽAVNOSTI

V sredo, 24. junija, na praznik rojstva Janeza Krstnika in predvečer dneva državnosti, ste vabljeni na kulturno prireditev. Ob 19.00 bo maša za domovino, ki ji bo sledil krajši kulturni program. Program bosta pripravili domača dramska skupina Polna luna in župnijski mešani pevski zbor. Ob sklepu prireditve bomo ob Zdravljici nazdravili domovini. Prireditev bo predvidoma zunaj, ob slabem vremenu pa v župnijski dvorani. Lepo vabljeni.

POČITNICE V SEČOVLJAH

Tradicionalni počitniški teden v Sečovljah bo potekal od nedelje, 5. julija, do četrta, 9. julija. Prihod v Sečovlje bo v nedeljo med 18.00 in 19.00, zaključek pa v četrtek ob 18.00, ko starši pridete iskat svoje otroke. S seboj bomo vzeli kolesa, s katerimi se bomo premikali po slovenski obali in obiskovali različne kraje. Nastanjeni bomo v župnijskih počitniških namestitvah v Sečovljah (Sečovlje 48, 6333 Sečovlje) in v šotorih. Vabljeni ministrianti, otroci iz otroškega pevskega zbora, dramske skupine, inštrumentalne zasedbe, birmanci, devetošolci, oratorijski animatorji, srednješolci in morebitni drugi. Minimalna starost je končan 6. razred osnovne šole. Prijave sprejemamo do petka, 3. julija 2026, ko bo po večerni sv. maši (okoli 19.30) kratek sestanek s starši. Za hrano bo poskrbljeno (vedno pa je dobrodošel kakšen priboljšek, ki ga prinesite s seboj). Za bivanje potrebujete rjuho za jogi, armafleks, spalno vrečo, pribor za osebno higieno, kopalke, brisače in primerno garderobo ter obutev. Obvezno vzemite s seboj osebno izkaznico in zdravstveno kartico, kremo za sončenje in sredstvo za odganjanje komarjev. Zaželeni so športni rekviziti. Stroške poravnate ob prihodu v Sečovlje! Ti za bivanje in oskrbo znašajo 65 €.

OBVESTILA

bralci beril

7. junij - 10. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Bojan Vintar
2b. Lidija Dobrota
19⁰⁰ 1b. Darja Paternoster
2b. Pavel Žakej Bevec

14. junij - 11. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Lidija Kranjc
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Alenka Prešeren
19⁰⁰ 1b. Hana Besjedica
2b. Marijan Kuhelj

21. junij - 12. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Nataša Kunc
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Tjaša Vertačnik
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Maja Plut

28. junij - 13. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Nadja Kranjc
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Tomaž Vidmar

V mesecu juliju ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Slavka Kocjančič: 1M (družina Rus), 2M (Janez Dimnik z družino), 2M (družina Dimnik), 2M (sorodniki iz Dolenjske), 2M (družina Erpič), 2M (Vinko in Olga Ložar)

krščeni

Gal Snoj, Sergej Premrov, Viktorija Povalej, Zoja Jeršin, Gloria Vavpetič,

krščansko pokopani

Franc Pušenjak, Ana Osmeh, Jožefa Brodnik

dobra dela

Za župnijo/cerkev: 100 € (n. n.), 54 € (C. K.), 200 € (M. K. B.) / za oratorij: 100 € (n. n.), 50 € (n. n.) / za kapelico na Studencu: 27 € (A.), 100 € (F. P.), 300 € (n. n.), 1000 € (A. P. O.), 500 € (M. J.), 50 € (M. M).

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:
e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: **NLB 02054-0253243567**

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!
e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Prilava v juniju v ponedeljek, 1. 6., ob 18⁰⁰.
Prilava v juliju v sredo, 1. 7., ob 18⁰⁰.
Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje
Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si
e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

 zupnija ljubljana polje
TRR župnije: OTP banka d. d.
SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

JUNIJ - ROŽNIK/JULIJ - MALI SRPAN

1	pon	Justin, mučenec		1	sre	Estera, sp. žena	ORATORIJ
2	tor	Erazem, škof		2	čet	Frančišek Regis, red.	ORATORIJ
3	sre	Karel Lwanga		3	pet	Tomaž, apostol	ORATORIJ
4	čet	Sv. Rešnje telo in kri	PROCESIJA	4	sob	Urh (Uroš), škof	SKLEP ORATORIJA
5	pet	Bonifacij, škof		5	ned	14. nedelja med letom	SEČOVLJE
6	sob	Norbert, škof		6	pon	Marija Goretti, mučenka	SEČOVLJE
7	ned	10. nedelja med letom	SKLEP VEROUKA	7	tor	Anton Marija Zaharija	SEČOVLJE
8	pon	Medard, škof	SP. SKUPINA	8	sre	Kilijan, škof, mučenec	SEČOVLJE
9	tor	Primož in Felicijan, muč.		9	čet	Avguštin Z. Rong	SEČOVLJE
10	sre	Edvard Poppe, d. pisatelj		10	pet	Amalija, redovnica	
11	čet	Barnaba, apostol		11	sob	Benedikt, opat	
12	pet	Srce Jezusovo		12	ned	15. nedelja med letom	DAROVANJE
13	sob	Srce Marijino		13	pon	Joel, prerok	
14	ned	11. nedelja med letom	DAROVANJE	14	tor	Kamil de Lellis, duhovnik	
15	pon	Vid, mučenec		15	sre	Bonaventura, škof	
16	tor	Beno, škof		16	čet	Karmelska Mati Božja	
17	sre	Albert, duhovnik		17	pet	Aleksij, spokornik	
18	čet	Marko in Marcelijan		18	sob	Elij, mučenec	
19	pet	Romuald, opat		19	ned	16. nedelja med letom	
20	sob	Adalbert, škof		20	pon	Marjeta Antiohijska, muč.	
21	ned	12. nedelja med letom		21	tor	Jeremija, prerok	
22	pon	Pavlin, škof		22	sre	Marija Magdalena, sp. žena	
23	tor	Jožef Cafasso, duhovnik		23	čet	Brigita Švedska, red.	
24	sre	Rojstvo Janeza Krstnika	PROSLAVA	24	pet	Krištof, mučenec	
25	čet	Viljem, opat	dan državnosti	25	sob	Jakob Starejši, apostol	
26	pet	Ciril Aleksandrijski, c. u.		26	ned	17. nedelja med letom	KRIŠTOFOVA
27	sob	Ema Krška, vdova		27	pon	Gorazd, Kliment in dr. u.	
28	ned	13. nedelja med letom		28	tor	Viktor I., papež	
29	pon	Peter in Pavel, apostola	ORATORIJ	29	sre	Marta, Lazarjeva sestra	
30	tor	Prvi rimski mučenci	ORATORIJI/BRALCI	30	čet	Peter Krizolog, škof, c. u.	
				31	čet	Ignacij Lojolski, u. jezuitov	